

**DE RAAD VAN TUCHT
VAN DE STICHTING
TUCHTRECHTSPRAAK SCHEIDINGSBEMIDDELING**

heeft de volgende uitspraak gedaan inzake de klacht van:

De heer, wonende te, hierna te noemen: “klager”

tegen

Mevrouw, kantoorhoudende te, hierna te noemen: “verweerster”.

1. Procedureverloop:

- 1.1 Klager heeft bij brief van 12 juli 2011 een klacht tegen verweerster ingediend bij het bestuur van de Vereniging van Familierechtadvocaten en Scheidingsmediators (hierna te noemen: “vFAS”). Op 29 augustus 2011 heeft verweerster hierop gereageerd. Op 4 september 2011 heeft klager nog een nadere reactie per brief verzonden naar de vFAS. Op 1 december 2011 heeft het gesprek als bedoeld in artikel 4 van het vFas-klachtenreglement plaatsgevonden bij mr. A.M.M. Hompes, vice-voorzitter van de vFAS.
- 1.2 Bij brief van 9 januari 2012 heeft klager zijn klacht bij de secretaris van de Raad van Tucht ingediend. Verweerster heeft bij brief van 2 februari 2012 hierop gereageerd en tevens verzocht de zaak voor wat haar betreft op de stukken af te doen. Daarna heeft verweerster op 9 februari 2012 nog een nadere reactie verzonden.
- 1.3 De Raad van Tucht heeft kennis genomen van de gewisselde stukken te weten de hiervoor onder 1.1 en 1.2 genoemde stukken. Op 16 februari 2012 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Klager is hierbij verschenen. Verweerster is niet verschenen.

2. Vaststaande feiten

Verweerster is echtscheidingsbemiddelaar en lid van de vFAS. Op 4 maart 2010 is er op haar kantoor met klager en zijn toenmalige echtgenote een intake-gesprek geweest. Vervolgens vond er op 29 maart 2010 een vervolgspraak plaats. Op 22 april 2010 is er een derde sessie geweest. De vierde sessie heeft plaatsgevonden op 15 oktober 2010. Op 9 februari 2011 heeft klager de bemiddeling schriftelijk beëindigd.

3. **Klacht**

Klager voert de volgende klachtonderdelen aan:

- Verweerster stelt zich ten onrechte op het standpunt dat er in casu geen sprake is geweest van een mediation. Verweerster heeft ook onvoldoende duidelijkheid gegeven welke procedure dan wel gevolgd zou worden en heeft evenmin verslagen opgesteld van de besprekingen.
- Verweerster heeft onvoldoende aandacht besteed aan de wettelijke maatstaven, heeft slechts één gedachte aan het papier toevertrouwd over hoe met de tijdelijke situatie dat klager in de echtelijke woning zou blijven wonen, zou worden omgegaan. Klager stelt voorts dat hij niet goed is voorgelicht over de wettelijke maatstaven.
- Vanaf de derde bespreking voelde klager zich gekleineerd en niet met respect behandeld.

4. **Verweer**

Verweerster stelt dat zij deze zaak niet als een mediation heeft opgevat en dat er daarom ook geen mediationcontract door partijen en haarzelf is ondertekend. Dat is ook de reden dat zij geen bespreekverslagen heeft gemaakt. Verweerster heeft deze zaak als een gemeenschappelijk verzoek tot echtscheiding behandeld. Verweerster heeft verder geconcludeerd dat klager in het eerste gesprek weinig heeft gezegd en dat hij in emotioneel opzicht stuk zat. Na een paar maanden is verweerster met deze bemiddeling verder gegaan en beide partijen wensten de zaak af te wikkelen. Klager wilde alles eerst uitzoeken voordat hij iets durfde te beweren en er moesten ook nog allerlei stukken bij verweerster worden ingeleverd voordat zij de wettelijke normen kon uitleggen. Verweerster geeft aan dat alle door klager gepresenteerde voorstellen nadelig voor de ex-echtgenote van klager waren en uiteindelijk is er tussen klager en zijn ex-echtgenote door verweerster verder bemiddeld. Verweerster bestrijdt dat zij geen onafhankelijke begeleiding heeft gegeven. Zij heeft altijd tegelijk met beiden gesproken op kantoor en steeds ook brieven aan hen beiden verzonden. Juist klager heeft zich steeds eenzijdig tot verweerster gewend. Verweerster meent dat juist klager haar niet op een respectvolle en open wijze tegemoet is getreden en dat klager boos is op de boodschapper. Verweerster bestrijdt dat zij klager “dom” of een “financieel onbenul” genoemd heeft dan wel kwalificaties van die strekking heeft geuit. Zij zou zich nooit uitlaten op die manier. Verweerster wijst verder op het feit dat de ex-echtgenote van klager graag bij verweerster had willen blijven nadat de bemiddeling was beëindigd.

Beoordeling van de klacht

Ontvankelijkheid

- 5.1 De Raad van Tucht stelt voorop dat onder scheidingsbemiddeling in de zin van de statuten van de vFas wordt verstaan het verlenen van diensten door een lid aan twee partijen met in beginsel tegenstrijdige belangen op het gebied van het personen- en familierecht, daaronder begrepen geschillen voortvloeiend uit een samenleving dan wel het verrichten van enige activiteit die geacht kan worden onder dit begrip te vallen. Gelet op deze definitie is de Raad van Tucht van oordeel dat de door verweerster aan klager en zijn ex-echtgenote aangeboden en verrichte diensten vallen onder het begrip scheidingsbemiddeling. De Raad van Tucht gaat dan ook voorbij aan het verweer van verweerster dat zij niet zou zijn gehouden partijen een bemiddelingsovereenkomst te laten ondertekenen en dat de klacht op die grond ook niet binnen het beoordelingskader van de Raad van Tucht zou vallen. Klager kan derhalve worden ontvangen in zijn klacht.

Beoordelingskader

- 5.2 De Raad van Tucht toetst de klacht in al haar onderdelen aan de door de algemene ledenvergadering van de vFAS vastgestelde gedragsregels voor scheidingsbemiddelaars en meer in het algemeen aan ongeschreven regels waaraan een behoorlijk bemiddelaar zich dient te houden.

Inhoudelijke beoordeling

- 5.3 De Raad van Tucht oordeelt dat van een vFas-bemiddelaar mag worden verwacht dat deze partijen in een geval als het onderhavige een bemiddelingsovereenkomst laat ondertekenen. Hieruit vloeit voor de bemiddelaar vervolgens de verplichting voort dat alle bemiddelingsgesprekken in een verslag worden neergelegd en dat dit verslag aan de cliënten wordt toegezonden. Het toezenden van een gespreksverslag vloeit overigens ook voort uit ongeschreven regels waaraan een behoorlijk bemiddelaar zich dient te houden.
- De Raad van Tucht constateert dat verweerster hiermee in gebreke is gebleven en dat dit betekent dat het eerste klachtonderdeel dan ook gegrond dient te worden verklaard.
- 5.4 Ten aanzien van het tweede klachtonderdeel overweegt de Raad van Tucht het volgende. In de brief d.d. 5 november 2010, verzonden na de vierde sessie, heeft verweerster voor het eerst uitgebreid een uiteenzetting gegeven over de gevolgen van het verbreken van de samenleving. In voornoemde brief geeft verweerster aan dat haar na nadere bestudering is gebleken dat, indien het samenlevingscontract wordt nageleefd alsmede de wettelijke normen worden

toegepast, er diverse zaken anders moeten worden beoordeeld dan tot dan toe was aangenomen. Vervolgens geeft verweerster een uiteenzetting over de levensverzekering, de inboedel, de kinderalimentatie, het kindgebonden budget en de gemeenschappelijke woning. De Raad van Tucht constateert dat in deze brief wordt verwezen naar berekeningen die evenwel niet zijn overgelegd en dat ten aanzien van de gemeenschappelijke woning weliswaar een verdedigbaar standpunt wordt ingenomen maar dat niet de wettelijke maatstaven worden uiteengezet. De Raad van Tucht is van oordeel dat de informatie over de wettelijke maatstaven door verweerster te summier is gegeven en dat haar dit mag worden verweten. De Raad van Tucht is van oordeel dat het van essentieel belang is dat een echtscheidingsbemiddelaar in een echtscheidingsbemiddeling duidelijk en verificatoir uiteenzet wat de wettelijke maatstaven zijn, zodat dit voor cliënten duidelijk is. Dit laat onverlet dat een scheidingsbemiddelaar daarna en daarnaast de vrijheid toekomt om zijn of haar visie op of een interpretatie van die wettelijke maatstaven te geven.

Echter, de Raad van Tucht constateert dat in dit geval verweerster niet aan de op haar rustende verplichting om informatie over de wettelijke maatstaven te verschaffen voldaan heeft, althans dat dit niet blijkt uit de overgelegde stukken en hetgeen ter zitting verhandeld is, zodat ook dit klachtonderdeel gegrond zal worden verklaard.

- 5.5 Ten aanzien van het derde klachtonderdeel overweegt de Raad van Tucht als volgt. Uit de overgelegde stukken en hetgeen ter zitting is behandeld kan de Raad van Tucht niet afleiden dat verweerster klager heeft gekleineerd dan wel heeft beledigd. Dit klachtonderdeel zal dan ook worden afgewezen.
- 5.6 Het voorgaande brengt mee dat de Raad van Tucht de eerste twee klachtonderdelen gegrond zal verklaren en het derde klachtonderdeel ongegrond zal verklaren. Aangezien de Raad van Tucht het essentieel acht dat verweerster ervan doordrongen wordt dat zij in iedere bemiddeling met een vFas-bemiddelingsovereenkomst moet werken en dat hieruit ook voor haar de verplichting voortvloeit dat zij van elke bespreking een verslag moet maken, ziet de Raad van Tucht mede in combinatie met het feit dat verweersterniet ter zitting is verschenen reden om haar een waarschuwing op te leggen.

Beslissing

De Raad van Tucht:

- verklaart de eerste twee klachtonderdelen gegrond;
- legt verweester daarvoor de maatregel van een waarschuwing op;
- verklaart het derde klachtonderdeel ongegrond.

Aldus gewezen door mr. C.A.R.M. van Leuven, voorzitter, mr. A.W.C.M. Zwanenburg en mr. J.U. van der Werff, leden, in aanwezigheid van mr. I.J. Pieters, secretaris en uitgesproken te Den Haag op __ maart 2012 door de voorzitter.

Secretaris

Voorzitter